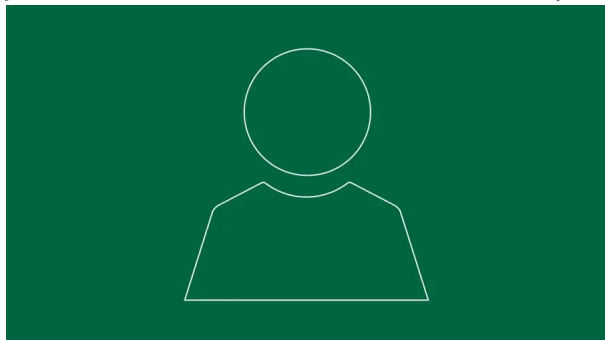

Uzavírky v Praze trvají příliš dlouho

03.11.2025

Julie Kochová (Praha 3 sobě), koaliční zastupitelka

Když jsem tu minule psala o svých zkušenostech z Vídně, jeden soused mi napsal, že on Vídeňanům nejvíc závidí přístup k uzavírkám. Chápu proč! Opravy silnic a jejich koordinace jsou ve Vídni hodně zajímavé. Jak to, že tam práce ubývá rychleji a město nestojí?

Zatímco v Praze se může pracovat zhruba od sedmi ráno do půl sedmé večer, ve Vídni je to od šesti do osmi, a to i o víkendech. Rakouský protihlukový zákon navíc počítá s jasnými výjimkami, včetně těch pro důležité sítě, jako jsou kanalizace nebo elektřina. Český zákon sice výjimky také „umí“, jsou ale tak přísné a složité, že se uplatňují takřka jen u havárií. Opravuje se proto pomaleji a uzavírky trvají násobně déle. Nejde ani třeba práce směřovat mimo špičku a během ní průjezd zachovat. Délka uzavírky je klíčová, přitom až náš kolega Adam Scheinherr začal na magistrátu v minulém volebním období soutěžit opravy nejen na cenu, ale právě i délku uzavírky. Začal taky pracovat na digitální technické mapě, aby o sobě síťáři u plánování věděli. Ani to v Praze do té doby neexistovalo...

Jak jednu ulici nerozkopat na několikrát, je zajímavě řešené v Německu: když tam síťáři rozkopou ulici kvůli havárii, platí 10x vyšší poplatek za zábor oproti plánované opravě. V Praze se naopak u havarijních oprav poplatek odpouští — chybí tak motivace nejet u životnosti sítě „nadoraz“ a opravovat rovnou, když už v ulici kope někdo jiný.

Hluk je nepříjemný pro všechny, ale bez něj to bohužel u oprav nejde. Otázka ale stojí, jestli někdy není lepší to krátkodobě přetrpět, než hluk, kolony a taky naši frustraci z věčných oprav snášet mnohem déle.